

Пасланне Бэнэдыкта XVI на Вялікі пост У малітве мы знаходзім час для Бога, каб зразумець, што “Яго словы не прамінуць” (пар. Мк 13, 31), каб увайсці ў гэтую інтымную супольнасць з Ім, “якой ніхто не зможа нам адабраць” (пар. Ян 16, 22), якая адкрывае нас на надзею, што не падманвае, на вечнае жыццё.

Дарагія браты і сёстры!

Вялікі пост, што вядзе нас да святкавання Вялікадня - вельмі каштоўны і важны для Касцёла літургічны перыяд, таму я з радасцю накіроўваю да вас слова, каб гэты пост быў перажыты з належным запалам. Супольнасць Касцёла, якая шчыра трывае ў малітве і ў дзейнай любові, чакае канчатковай сустрэчы са сваім Жаніхом, калі надыдзе час вечнай Пасхі, узмацняе свой шлях ачышчэння ў Духу, каб з яшчэ большым багаццем удастоіцца таямніцы адкуплення новага жыцця ў Хрысце Пану (пар. Прэфацыя I на Вялікі пост).
†

1.
Само гэтае жыццё ўжо было дадзена нам у дзень нашага хросту, калі мы, “стаючыся ўдзельнікамі смерці і ўваскрасення Хрыста”, распачалі “радасную і поўную хвалы прыгоду вучня” (гамілія на свята Хросту Пана, 10 студзеня 2010г.). Св. Павел у сваіх пасланнях неаднаразова падкрэслівае выключную супольнасць з Божым Сынам, якая здзяйсняецца ў гэтым амавенні. Факт, што ў большасці выпадкаў хрост атрымліваюць у дзяцінстве, указвае на тое, што гаворка ідзе аб Божым дары: ніхто не заслугоўвае вечнага жыцця ўласнымі сіламі. Міласэрнасць Бога, якая загладжвае грэх і дазваляе перажываць ва ўласным існаванні “тыя самыя імкненні Езуса Хрыста” (Флп 2, 5), літасціва дорыцца чалавеку.

“З Хрыстом Вы пахаваныя ў Хросце, з Ім Вы таксама ўваскрослыя”

Аўтар: Святы Айцец
02.04.2011 03:00

